డు.ము.వు.లు

యామినీ సరస్వతి

ఇంటి వసారాలో కూర్చుని గబ గబా పాఠం వల్లిస్తున్నాడు ఆ కుర్రవాడు.

అగ్ని ర్వైశ్వానరో వహ్నిర్వీతి హోత్రో ధనంజయః
కృపీట యోని ర్జ్వలనో జాత వేదాస్త నూనపాత్

అదేమిటో నాకు అర్థం కావడంలేదు. తెలియని దాన్ని ఇంగ్లీషులో గ్రీక్ ఎండ్ లాటిన్ అంటారు. మన తెలుగులో 'సంస్కృతం' అంటారేమో!

మూడుముప్పలుగా వున్నాడు కుర్రవాడు- ముద్దుగా బొద్దుగా! చిలక పలుకుల్లా వున్నాయి ఆగని మాటలు.

"ఏమిటి బాబూ చదువుతున్నావ్?"

"చదవడం లేదండి!"

"మరేం చేస్తున్నావ్?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

"వల్లెవేస్తున్నానండి!"

"బట్టీ పెడ్తున్నావా?" నవ్వుతూ అడిగాను.

"బట్టీయం కాదండి! కంఠతా వచ్చిందాన్నే మరో సారి కూడబలుక్కుంటున్నానండి!"

"వెరీగుడ్! ఏమిటా మంత్రాలు-"

"మంత్రాలు కాదండి. మంత్రాక్షరాలు-"

"మంత్రాక్షరాలా? అంటే ఏమిటి బాబూ?"

"బాబు- నాకు అవేవీ సరీగా తెలియవు కానీ కాస్త విడమరిచి చెబుతావా?"

"[illegible] అంటే వేదమండి. మేము ఋగ్వేదులము [illegible] యులము.భారద్వాజస గోత్రీకులము. [illegible]విద్య నేర్చుకుంటున్నాను. వాటితో పాటు వైదిక విద్య, గణపతి పూజ మొదలయినవి. శ్రీ సూక్తము, పురుష సూక్తము, మంత్రపుష్పము ఇవన్నీ వచ్చండి" గర్వంగా అన్నాడు. మళ్లీ "శబ్దమంజరి పూర్తిగా వచ్చండి. అమరము మూడు కాండలూ వచ్చండి. కావ్య పాఠము మొదలు పెట్టారు. ఇది కాకుండా లౌకిక విద్య. గుడ్‌షెపర్డ్ కాన్వెంట్‌లో ఐయామ్ ఇన్ సెకండ్‌క్లాస్"

"నీ కెన్నేళ్లు-"

"ఒక్కేడు-"

ఆ మాటతో షాకయ్యాను. మళ్లీ తేరిపార

"మంత్రాలకి పనికొచ్చే అక్షరాలండి!"

"పనికొచ్చేవీ- పనికిరానివీ వుంటయ్యా!"

"వుంటాయండి"

"ఏంటో చెప్పు చూద్దాం-" రెట్టించి అడిగాను.

"ఓం-ఐం-హ్రీం-శ్రీం-క్లీం-" వీటిని బీజాక్షరాలు అంటారండి. అంటే మంత్రాలకి ప్రాణంపోసే విత్తనాల్లాంటివి అండి"

"సర్లే- ఆ గోల ఎందుకుగానీ- నువ్వు చదువుకునేది- అదే వల్లె వేసేది ఏమిటది" కుతూహలం కొద్దీ అడిగాను.

"అమరము-"

"ఏమిటి బాబూ-" మళ్లీ రెట్టించాను.

"అమరము అనగా శాశ్వతమైనది అండి. మనము చదివినా అది శాశ్వతంగా వుంటుంది" స్పష్టంగా అన్నాడు.

"నువ్వేం చదువుతున్నావ్?"

"దేనిలో నండి?"

"ఎన్ని చదువుతున్నావేం?" నివ్వెరపోయి అడిగాను.

"చాలా నండి. శ్రౌతము, సంస్కృతము, కావ్యాలు, ఇంగ్లీషు మీడియంలో కాన్వెంటు చదువు-"

చూసి "ఎన్నేళ్లు" అన్నాను.

"ఒ-క్కే-డు" అన్నాడు మళ్లీ స్పష్టంగా.

"అన్నయ్యున్నాడా?"

"ఆ వాడికి మూడేళ్లు-"

"అక్కయ్యుందా?"

"ఆ దానికి రెండేళ్లు"

"మీ నాన్నగారికి"

"ఏడేళ్లు"

నిర్ఘాంతపోయి అడిగాను "మీ అమ్మగారికి ఎన్నేళ్లు?"

"ఆరేళ్లు"

తలతిరిగినట్లై మళ్లీ 'తాతయ్యకి-' అడిగాను.

'పదేళ్లకి కాస్త ఎక్కువ-'

వింటుంటే గొంతు తడారింది. 'నాయనమ్మ' కాస్త ఆగి అడిగాను.

"తొమ్మిదేళ్లు నిండి ఏడాదైంది-"

ఇంకేం అడగను? అంతా అయోమయంగా వుంది. పిల్లాడికి కాస్త - వేపకాయంత వెర్రుందేమో- మెంటల్-

"నాకు పిచ్చి అనుకుంటున్నారా?"

"అహో చూడు బాబూ- ఇంతకీ నీ పేరేమి?"

"రాముడు-"

"మీ అన్నయ్య?"

"శివుడు"

"మీ అక్కయ్య-"

"సుభద్ర"

"మీ నాన్నగారు"

"శ్రీ పర శురాముడు"

"మీ అమ్మగారు"

"శ్రీ జయలక్ష్మమ్మ-"

నవ్వొచ్చింది. "ఆడవాళ్లకు శ్రీమతి చేర్చాలి. శ్రీ చేర్చకూడదు తప్పు-"

"మీదే తప్పు- శ్రీ పద్మావతి, శ్రీ సీతాదేవి, శ్రీ గౌరి-"

"అలా ఎక్కడా అనరే?"

"శ్రీ పద్మావతీ కళాశాల తిరుపతిలో వున్నది. శ్రీ సీతారామాంజనేయ..."

"నిజమే బాబూ-" ఒప్పుకున్నాను విధిలేక.

"ఇంతకూ మీరెవరు?"

"నేను జనాభా లెక్కలు సేకరిస్తున్నాను. వయస్సడిగితే అలా చెప్పావేం?"

"సరిగానే చెప్పాను-"

"అర్థం కాలేదు-" య థార్థం చెప్పాను.

"మీకు తెలియకపోతే నేనేమి చేస్తాను"

"నాకు తెలియడం లేదా?" కోపంగా అన్నాను.

"మీకు మాటలాడడమూ రాదు-"

"ఆ"

"అవునండీ- చేస్తున్నాం- తెలియడం- ఏమిటి"

"ఇంకెలా అనమంటావ్?"

"మనది మంచి భాష. ప్రథమావిభక్తిలో డుము వులు వున్నాయే తప్ప సున్నా లేదండి. రామః రాముడు... అలా రావలెనండి. సంఘః సంఘము అవుతుంది కానీ సంఘం కాదండి. జనం తప్పు జనము. అబ్బో- అడుగడు గునా తప్పే-"

"విభక్తులు ఎప్పుడో చదువుకున్నాం-"

"మనకి భక్తీ లేదు విభక్తీ లేదుసార్- అలాగే దేశభక్తీ లేదు. అంతా మన భాషను పొగిడితే మనకు మన భాష గిట్టదు-" పెదవి విరిచి అన్నాడు.

సందేహం

మండుతున్న గుండెను
మడి గట్టుకున్నట్లు వదిలేసి
కనుల కొనలలో
దాక్కున్నాయేమిటి
నీటి బిందువులు?

- మంత్రవాది మహేశ్వర్

"ఎవరు పొగిడారు-"

"జర్మన్లు ఇటాలియన్ ఆఫ్ ది ఈస్ట్ అన్నారండి. ఇటాలియన్ పాడుకోటానికి చక్కని భాష. మన దేశము చూడడానికి వచ్చి పల్లె పట్టులు తిరుగుతూ ఆ నాటి జానపదులు పాడే పల్లెపాటలు విని- వీనులవిందుగా- ఆనందించి మన భాషను ఇటాలియన్ ఆఫ్ ది ఈస్ట్ అన్నారండి. అప్పయ్య దీక్షితులు ఆంధ్రత్వ మాంధ్ర భాషాచ నాల్పస్య తపసః ఫలం అన్నారండి.

"ఆంధ్రభోజుడు శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు తెలుగదేల యన్న దేశంబు తెలుగేను తెలుగు వల్లభుండ తెలుగు కొండ ఎల్ల జనులు గొలువ ఎరుగవే బాసాడి దేశ

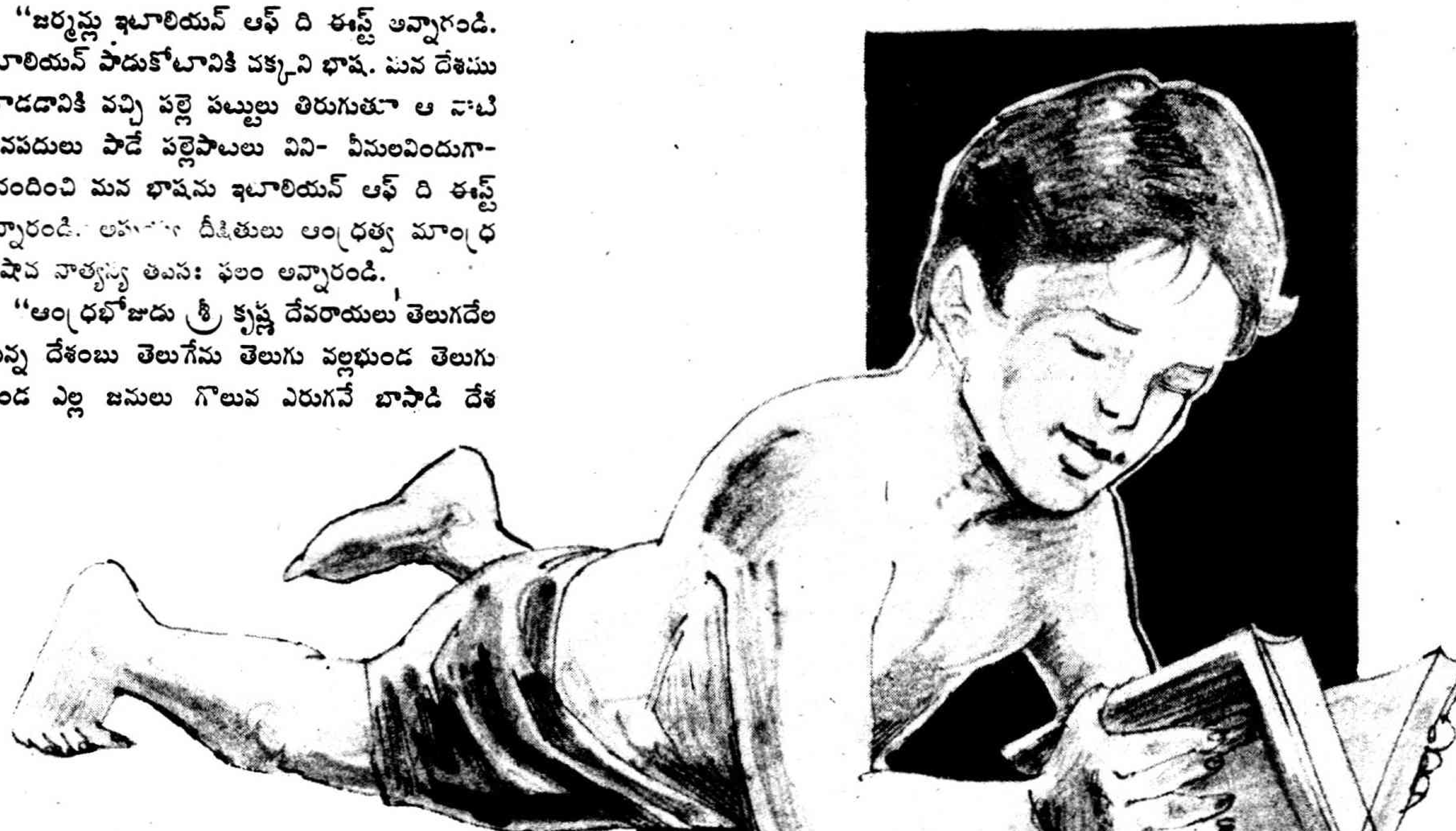

భాషలందు తెలుగు లెస్స' అన్నాడు. ఇంకా ఎందరెం దరో పొగిడారండి-"

"మరి నువ్వు ఇంగ్లీషు చదువుతున్నావేం?"

"కాన్వెంటులో ఇంగ్లీషు- గురువుగారి దగ్గర సంస్కృతం- వేదం. తాతయ్యగారి దగ్గర తెలుగు-"

"ఇన్ని చదువులా-"

"నాకు ఇంకా టైమ్ మిగులుతుందండి. తీరికలో కాశీమజిలీ కథలు చదువుతానండి-"

"చూస్తే నేలెడు లేవు-"

"కాదండి. నా జానతో ఆరుజానలున్నాను. ఎవరైనా అంతేనండి-"

"ఇంతకీ నీ వయస్సు మర్మం-" ఓటమి ఒప్పుకు న్నాను. అడిగాను-

"మర్మము- ఏమీ లేదు సార్?"

"మరి ఒక్కేడు అంటావేం-"

"మీరు నన్నేమని అడిగారు-"

"నీ కెన్నేళ్లు? అని-"

"మరి ఒక్కేడు- ఒక-ఓన్లీ-సెవెన్-కదండీ"

"ఆ" బుర్ర గిర్రున తిరిగి వచ్చింది.

"మా అక్కయ్యకి రెండేళ్లు అంటే ఫోర్టీన్. మా అన్నయ్యకి మూడేళ్లు అంటే ఇరవయొక్కటి. మా అమ్మకి ఆరేళ్లు అంటే నలభయ్ రెండు. మా నాన్నకి ఏడేళ్లకి కొంచెం తక్కువ అంటే నలభయ్ ఎనిమిది. మా నాయనమ్మకి తొమ్మిదేళ్ళు అంటే అరవై మూడు. మా తాతయ్యకి పదేళ్లు వచ్చాయి అంటే అరవై తొమ్మిది నిండి డెబ్బయి వచ్చాయి- చెప్పండి నేనేం తప్పు చెప్పాను-" చిరునవ్వుతో అన్నాడు రాముడు.

నివ్వెరపోయి వుండుచున్నాము నేను. చాలాసేపు తేరు కోలేదు. చివరికి "ఫంటాస్టిక్-" అన్నాను.

"అద్భుతము అనండి అయ్యగారూ! మన అన్న

గారు తెలుగు తెలుగో అంటూ వుంటే మీరు ఆంగ్లము మాటాడ్తారేమి? వ్యవహారానికి తెలుగు, ఉద్యోగానికి ఇంగ్లీషు, తెలివికి సంస్కృతము నేర్చుకోండి-" ఉపదేశం చేస్తున్నట్టుగా అన్నాడు కుర్రవాడు.

జాతి గౌరవం, జాతీయత నిలబెడ్తూ, మన సంస్కృతీ సంప్రదాయాల్ని విలువుకుని కాపాడు కుంటూ వస్తున్న ఆ కుటుంబానికి చేయెత్తి నమస్కరించాను. ●